A°. 1831. N°. 40.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 20 MEI.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 5 April. De oostenrijksche troepen vervolgen rustig hunne operatien tegen de insurgenten in de pausselijke Staten. Na het bezetten van Bologna heeft de generaal *Frimont* zich weder naar Milaan begeven, en het opperbevel over de troepen, welke de rust in de nog in opstand zijnde plaatsen moeten herstellen, opgedragen aan den generaal *Geppert*. De laatstgenoemde wordt door een pausselijken commissaris vergezeld, welke zorg draagt voor het onderhoud der troepen, en tevens belast is met de noodige volmagt, om, naar mate dezelve vorderen, het pausselijk gezag te herstellen.

Het oostenrijksch regeringsblad geeft een breed verslag van de oorlogzuchtige proclamatien, welke door de insurgenten, zoo lang zij zich in Bologna zeker waanden, zijn uitgevaardigd, maar laat niet na, aan te merken, dat het besluit van den generaal *Zucchi* om die stad met stillen trom te verlaten, in geenen deele aan dien hoogen toon heeft beantwoord. — Het blijkt intusschen, dat de insurgenten, na het ontruimen van Bologna, eene poging hebben aangewend, om tegenstand te bieden, en wel den 25, in eene gunstige positie, voor Rimini. Volgens officiele berigten, telden zij 1500 man, met vier stukken geschut. Zoodra echter de oostenrijksche infanterie zich ontwikkelde, en de artillerie vuur begon te geven, namen de Italianen de vlugt. De oostenrijksche ruiterij wachtte niet met dadelijk in te houwen, en nam alzoo, na eene aanmerkelijke slagting te hebben aangerigt, een deel der achterhoede gevangen. Rimini was gebarricadeerd, doch dit beletsel heeft de oostenrijksche jagers slechts korten tijd opgehouden, zoo dat die stad nog voor het invallen van den nacht door dezelve in bezit is genomen. De Oostenrijkers, welke alleen bestonden uit eenige compagnien jagers en een eskadron huzaren, hebben eenige gekwetsten gehad.

De insurgenten zijn met overhaasting naar de zijde van Ancona teruggeweken. Den 26 waren zij nog willens, om te Cattolica, drie uren van Rimini, post te vatten, doch de geledene nederlaag van den vorigen dag schijnt hun dit opzet te hebben ontraden. Volgens officiele berigten hebben zij dien dag genoemde plaats reeds vroegtijdig verlaten, en den togt naar Ancona voortgezet.

Den 26 is de generaal *Geppert* met het gros zijner kollonne in Rimini binnen gerukt, en door de inwoners met vreugdebetooning ontvangen geworden. Des avonds is de stad geïllumineerd geweest.

— Volgens berigt uit Warschau van 29 Maart, had de opperbevelhebber der poolsche krijgsmagt, de generaal *Skrynecki*, den 27sten eene dagorder aan het leger uitgevaardigd, waarbij hij hetzelve bekend maakt, dat hij, ten einde het bloedvergieten te doen ophouden, met den maarschalk *Diebitsch* in eene briefwisseling getreden was, welke het bewijs opleverde, hoezeer hij zich beijverd had, om met behoud van de eer der troepen en in 't belang van het heil des lands, tot een vergelijk te komen.

De generaal heeft tevens de vermelde briefwisseling medegedeeld. Dezelve bevat eenen brief, welken hij den 12den Maart aan den maarschalk *Diebitsch* geschreven heeft en waarin hij, ten aanzien van den eisch der Russen, dat de Polen zich geheel en onvoorwaardelijk zullen onderwerpen, meldt: » dat aan eene dergelijke vordering niet kan voldaan worden, om dat de vorige staat van zaken aan de Polen geene genoegzame waarborgen aanbood. Zij verlangden eene wettige orde van zaken, steunende op vaste grondslagen. De opofferingen, welke de Polen zich thans getroostten, waren onvereenigbaar met den eisch der Russen." Voorts draagt de generaal het herstel van een op het door Keizer *Alexander* gegevene charter gegrond systema als wenschelijk voor, en verklaart hij, dat het manifest des Keizers van 17 Januarij de Polen gedrongen heeft tot het opnemen der wapenen; — dat men zich niet op genade en ongenade kan onderwerpen; — dat het voor de Russen van belang is, door een vergelijk de handen ruimer te krijgen, ten einde in andere Staten aan den voortgang der omwenteling paal en perk te stellen, enz.

Van wege den maarschalk *Diebitsch* is den 13den Maart aan den poolschen graaf *Mycielski* (welke met den generaal *Pahlen* in onderhandeling getreden was) geschreven: » dat het besluit der Polen, om den troon vacant te verklaren, wel niet alle liefderijke gezindheid in het hart van Z. M. den Keizer had uitgedoofd, doch dat hetzelve noodzakelijker wijze de laatste banden tusschen de Russen en de poolsche overheden had verbroken; dat de opperbevelhebber van het russische leger niet met het tegenwoordige poolsche bestuur konde onderhandelen; — dat het gepast zoude wezen, indien de welgezinde en verstandige lieden het vermelde besluit terug namen; — dat dit hun voorbeeld de gunstigste gevolgen zoude hebben, en eene gewisse schrede zoude zijn tot de bevrediging des lands."

Een der warschauer bladen meldt, dat men vernomen had, dat de voorhoede van den generaal *Uminski* weder aan den Bug met de Russen handgemeen was geweest, en dat een russisch corps tusschen Pulawy en Stenzyca over de Weichsel had willen gaan, doch daarin verhinderd was geworden. De russische garde trok door het district Augustowo op de hoofdstad aan.

— Men verhaalt, dat de beijersche verlofgangers orde hebben gekregen om zich weder naar hunne regementen te begeven.

De verschillende belastingen die in Beijeren na den 1 october zullen afgeschaft worden volgens de belofte door den Koning bij het openen der Staten-Vergadering gegeven, bedragen eene som van 646,456. florijnen.

MENGELWERK.

PAREL- EN CORAAL-VISSCHERIJ.

(*Uit de Reizen van Hardij.*)

Een der voornaamste voorwerpen mijner nasporingen, zegt de heer Hardij, bestond in den waren toestand der Parel-Oesters onder water te leeren kennen, en ik heb te dezen mijn oogmerk mogen bereiken. Verkeerdelijk heeft men tot dusverre gemeend dat zij bedden of beddingen vormen of op hoopen zich op een stapelen. Men vindt ze alleen in tegen den wind beschermde zeeboezems of baaijen, alwaar de grond met hooge rotsspitsen is bezet. Dit maakt het begrijpelijk waarom de duikerklokken niet met gewenschte vrucht kunnen aangewend worden. Op den bodem komende, ontmoet men onophoudelijk kloven die zich tot twee, drie of meer vademen dieper uitstrekken. In deze openingen heeft de duiker de meeste kans om deze soort van Oesters te vinden, die zelfs nog in de inwendige holten der rotsen zich verbergen en dewijl het gezigtsvermogen in de massa der vloeistof zwakker wordt, wordt daarom, wanneer de diepte aanzienlijk en de grond met rotshoogten bezet is, de duiker dikwerf verpligt in de holten zijne hand te steken, terwijl hij met de andere hand zich aan de eerste de beste rotspunt vasthoudt, om niet door de kracht des waters opgeligt en naar de oppervlakte terug gedreven te worden.

De waarneming der voorwerpen op deze diepte des waters in insgelijk zeer bedriegelijk. Derzelver gedaante is zoo zeer vergroot, dat dikwerf het kleinste keisteentje van eene zeer groote afmeting schijnt te zijn, en dat de duiker, weder boven komende, door de geringe waarde zijner buitmismoedig wordt. Het is vrij zonderling dat het *gevoel* hierbij het *gezigt* niet ter hulpe komt.

Het middel, betwelk de duikers in het werk stellen om zich tegen de aanvallen der haaijen in zekerheid te stellen, is zeer merkwaardig. Zij hebben daartoe geen ander wapen dan een kleinen stok van 9 duim lengte, aan beide de einden aangepunt. De duiker houdt het stokje in het midden vast, en wanneer de haai met opgespalkten muil op hem aannadert, plaatst hij het regtstandig tusschen de beide vervaarlijk groote kakebeenen; wanneer het zeemonster zijn slagtoffer grijpen wil, sluiten zich de beide kaken over de puntige einden van het stokje, en dit doorpriemt dezelven door en door. Op deze wijze gemuilband kan hij niet meer schaden en zwemt van daar weg zoo verre zijne pijn hem voert. De duiker begeeft zich onmiddelijk daarop naar boven om zich van een nieuw verdedigingswapen te voorzien, en aarzelt geen oogenblik om andermaal tot in de diepte der golven te duiken. Ik zelf heb meermalen naar om laag gedoken, niettegenstaande de gezigteinder flonkerde van de weerkaatsing der schelpen van talooze haaijen die op de oppervlakte des waters zwommen. Ik was niet anders dan op de zoo even omschrevene wijze gewapend, en echter achtte ik mij zelven volkomen tegen alle gevaar beveiligd, ofschoon de haaijen op slechts eenige vademen van mij af in het water dartelden.

Don Pablo Ochon, die zins lange opperstoeziener over de parelvisscherij is geweest, heeft mij van eene zijner zee-avonturen het volgende verhaal megedeeld. In een zijner onderzeesche reizen, had hij geene enkele pareloester kunnen gewaar worden, en hij maakte zich, naar de gewoonte der parelvisschers, gereed weder naar boven te stijgen, na zijn gezigt om hoog gewend te hebben, ten einde zich te overtuigen of de togt naar boven onbehinderd ware. Met den eersten oogopslag ziet hij eenen grooten haai (tintorero) die op

drie of vier vademen boven hem post had gevat en waarschijnlijk op hem loerde. Tegen den tintero is het bovengemelde wapen geheel nutteloos. Deze haaisoort heeft eenen zoo wijden muil, dat het dier man en wapen in eens kan opslokken. Don Pablo bekent dat zijne zenuwen in sterke beroering geraakten, door op zulk eene wijze zijnen terugtogt afgesneden te zien. Daar intusschen de tijd te kostbaar was om dien met lang wikken en wegen te verspillen, nam hij oogenblikkelijk het besluit om in horizontale rigting naar de tegenovergestelde zijde der rots te zwemmen, maar hoe geweldig verschrikte hij, toen hij den hardnekkigen tintero, als eenen lammergier boven zijne prooi, onophoudelijk boven over zich zag zweven; het monster had groote en vlammen schietende oogen en eenen muil op welks herinnering Don Pablo nog met siddering werd aangedaan. Hij spalkte denzelven wijd open en sloot hem weder bij gedurige afwisseling, als of het dier in zijne verbeelding den duiker reeds tusschen zijn tanden vermorzelde, of als watertandde het reeds naar zijne prooi.

Zoo bevond zich de ongelukkige duiker in het vreesselijk dilemma, *of* te verdrinken, *of* zich te laten verscheuren. Reeds had hij zich zoo lang onder water bevonden en was hij door het zwemmen zoo zeer afgemat, dat het hem niet mogelijk was twee minuten zijne ademhaling in te houden; reeds was hij op het punt zich aan eenen onvermijdelijken nooddwang over te geven; maar wat onderneemt niet de mensch wanneer het er voor hem op aankomt zijn leven te redden. Don Pablo herinnert zich plotseling dat op eene zijde der rots een diepe zandgrond zich bevond, en met alle de hem mogelijke inspanning en spoed zwemt hij derwaarts, terwijl zijn oplettende vijand hem even snel volgde en alle zijne bewegingen bleef gadeslaan.

Eindelijk ter plaatse aangekomen, en alle zijne kracht inspannende, krabt hij met zijnen puntstok het zand van den grond op, zoo dat hij er de fijne deelen van doet losgaan, en daarmede het water, derwijze troebel maakt dat hij in dien waterwalk het monster niet meer ziet nog er van gezien wordt, en hij door denzelven heen tot naar boven zwemt, op hetzelfde oogenblik dat zijne laatste krachten zich uitputteden. Hier werd hij door een der sloeproeijers van de visschersvaartuigen uit het water gehaald.

ADVERTENTIEN.

Publieke Aanbesteding.

De fungerende Contrôleur Generaal van Financiën, zal, onder andere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, aan de minst inschrijvenden aanbesteden, de vervaardiging en levering van diverse *Hout- IJzer- Koperwerken en verdere benoodigheden voor het Materieel der Artillerie*, volgens de specifique lijst, en naar de modellen en teekeningen, welke daarvan benevens de conditien en voorwaarden, ter Generale Contrôle van Financiën voor de gegadigden ter visie liggen; zullende de verzegelde Inschrijving billetten, vergezeld van monsters voor zoo verre die vereischt worden, ten voormelde Kantore worden aangenomen, tot des voormiddags *tien* uren van *Dingsdag* den 24sten dezer maand.

Paramaribo, den 18 *Mei* 1831.

De fungerende Contrôleur Generaal voornoemd,

CH. LEERS.

TRANSPORTEN.

Den 3den Mei 1831. M. A. SALOMONS, aan Dd. FERNANDES, van het Huis en Erf, aan den hoek van de *Klipsteenen- en Heerenstraten*, La. C. No. 51.

» 11. J. M. SEIJLER, aan ANNA van CHARLOTTE van BRANDON, voor hare Dochter JOHANNA CHRISTINA MARIA VAN ONNA, van een Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, La. D. No. 462.

» 16 N. L. BRAAM, Exploicteur bij het *Hof van Civile en Crimineele Justitie* alhier, aan JOHA. VAN DEN ABELE, van het Huis en Erf, aan de *Wagenwegstraat*, La. D. No. 105.

Idem. JOHA. VAN DEN ABELLE, aan CAROLINA van KENSWIL, van de Huisen en Erf, aan de *Wagenwegstraat*, La. D. No. 105.

Paramaribo, den 18 *Mei* 1831.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

Het behaagde den Almagtigen, op Zondag avond den 15den dezer, het tijdige met het eeuwige te doen verwisselen, onzen waarden Vriend, den WelEdelen Heer G. H. BROUWER, in den jeugdigen ouderdom van slechts 27 jaren en 5 maanden, na eene hevige ziekte van eenige dagen; wij geven hiervan door dezen gebruikelijken weg kennis aan Vrienden en Bekenden, en verzoeken de Vrienden des overledenen, deze algemeene kennisgeving ook voor bijzondere bekendmaking te willen aannemen.

Paramaribo, den 19 *Mei* 1831.

WESENHAGEN.
H. A. BUHK.
Testamentaire Executeuren.

De ondergeteekende, als Gemagtigde van den uitlandigen Heer G. J. LUGARD, assosié der APOTHECARIS-AFFAIRE, onder de firma van *BROUWER EN LUGARD*, adverteert bij deze, dat, vermits het overlijden van den Heer GAJUS HAJONIDES BROUWER, dezelve firma zijnde gedissolveerd, de uitoefening daarvan op naam en voor rekening van G. J. LUGARD zal plaats hebben, onder het oppertoezigt van den Heer Apothecar J. F. DE ROOIJ, en zulks onder nadere approbatie van het *Collegium Medicum*.

De ondergeteekende neemt tevens deze gelegenheid waar, de gemelde Affaire, in de gunst van het geëerd Publiek aan te bevelen.

Paramaribo den 16 *Mei* 1831.

B. LUGARD qq.

Alle degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan, den Boedel van wijlen den Heer ANTON STOFFERS, gelieven daarvan ten spoedigsten aangifte te doen, bij den ondergeteekende.

Paramaribo, den 20 *Mei* 1831.

F. L. IM THURN qq. c. s.

De bij vorige Couranten geannonceerde verkoop der Goederen, aankomende de Plantaadje *Aldenrad*, zal alnu plaats vinden op Vrijdag den 27 dezer, 's namiddags om 4 uren ten overstaan van den Vendumeester M. A. SALOMONS, en ten huize van nu wijlen den Heer WM. DE VROOME.

Wijders zullen de ondergeteekenden, door genoemden Vendumeester over *veertien* dagen, dag en datum nader te bepalen, publiek doen verkoopen: p. m. 140 à 143 koppen Slaven, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Aldenrad*, als mede de Grond en Gebouwen van dat Effect of wel het Effect zelve met eenige privé Slaven.

De koopschat der Slaven voor zoo veel die ten behoeve van eene Plantaadje worden aangekocht, in dien het montant der koopschat meer dan *f* 1000 NCt. bedraagt, kan voldaan worden in solide Wisselbrieven getrokken 3/m. nazigt voor Rekening van eene Plantaadje ('s Lands regten en kosten daar niet onderbegrepen,) mits de Wissels door den Vendumeester worden gedgekeurd, zullende de Slaven 3 à 4 dagen voor den verkoopdag, te bezigtigen zijn, ten huize van gemelden Vendumeester, als ook den inventaris en bewijzen van eigendom van den Grond en Gebouwen met de koopconditien, aldaar ter visie leggen.

Paramaribo den 19 *Mei* 1831.

Cs. VAN ELMPT qq.
F. P. PENARD qq.

W. L. DE FRIDERICI, zal op Dingsdag den 24 dezer, 's nademiddags ten *vier* uren, aan het huis aan de *Gravenstraat*, La. B. No. 47, door den Vendumeester M. A. KEIJSER verkoopen: Wel-onderhoudene Meubelen, bestaande in: mahonij-houten Stoelen en Canapées; mechanieke Secretaires met verborgene Laden en Veeren, een extra Ledikant, fraaije Spiegels en Schilderijen, Zilverwerk, Gouden Horologien, *&c.*; alsmede Glas-, Kristal- en Aardewerk, Koper- en Tinwerk, Patent-Lampen, enz. enz.

Paramaribo, den 16 *Mei* 1831.

De ondergeteekenden adverteeren, dat aanstaande Vrijdag den 27 dezer, 's namiddags ten *vier* uren, door den Vendumeester M. A. SALOMONS, ten huize van wijlen den Heer W. DE VROOME, zullen verkocht worden: de Slaven, genaamd BONHAM, CATHARINA, FANNIJ, HAZARD en KAATJE met hare Kinderen BIENVENUE en PAULINA; Allen aankomende den Boedel van wijlen den WelEdele Heer J. A. GOLLENSTEDE.

Paramaribo, den 19 *Mei* 1831.

J. L. DE BIJE qq.
H. A. BUHK qq.

Per de laatste gearriveerde Schepen ontvangen, en te bekomen bij de ondergeteekenden; versche Provisien, als:

Z. M.-, Komijne- en Edammer Kazen, Ham, Vleesch, rook en pekel Spek en Kluitjes in ¼ tonnen, Ossen Tongen, Rolpens, Worst en Saucijsjes in vatjes, gerookte Bilstukken en Ossen Tongen, beste Aardappelen, beste Bodewijn in oxhoofden en kisten, do. Madera- en Rijnwijn in kisten, Princesse en zwaar Bier in oxhoofden, extra Wijn Azijn in oxhoofden en in pullen, Jenever in kelders en in kruiken, Barcelona Brandewijn, Genua-, Patent-, Raap- en Lijn Olie, aangemaakt best Witlood en differente soorten Verfstoffen, mans Laarsen en Schoenen, vrouwen en kinder stoffe en leere Schoenen, fijn zwart en blaauw Laken, gemaakte Lakensche Jassen en Rokken, witte kastoren-, vilte en zijde mans Hoeden, differente soorten Hemden Linnen, witte en blaauwe Osnabrugs dito, Vriesch Bont, Russisch Calmink, Dril, Dril-Satijn en Satinet, gesorteerde rood en blaauw geruit Bont, Gingang, katoenen Haarlemmer Streep, Servietten en Handdoekengoed, Boekjes-Streep, mans en vrouwen katoenen Kousen en Sokken, beste Hijsan en Congo Thee, Broden Melis-Suiker, differente Tafel en Thee Serviesen, Tafelmessen en Vorken, Sigaren in kistjes, beste Eau de Cologne, Specerijen, en vele andere goederen meer.

Paramaribo, den 14 *Mei* 1831.

H. DEGENHARD & COMP.

A. HULSEN, Bevelhebber van het Hollandsch Schip *Maria*, is voornemens uiterlijk den 8sten der volgende maand Junij, de terugreize naar *Amsterdam* aan te nemen; — verzoekt ten dien einde de Heeren Planters en verdere Inladers, ten vriendelijkste, vóór gemelde tijd, de Producten aan Boord te willen doen bezorgen.

Paramaribo, den 17 *Mei* 1831.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, de Nd. Am. Brik *Gipsey*, Kapt. JAMES ROWE, van *Boston*.

Den 15den, de Nd. Am. Brik *Sea Flower*, Kapt. W. J. DORR, van *Boston*.

UITGEKLAARD.

Den 14den, het Schip *Harmonie*, Kapt. P. RIJNBENDE, visa *Nickerie* naar *Rotterdam*; lading: 59 vaten Suiker.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.